

Sygn. VPa 158/12

POSTANOWIENIE

Dnia 29 sierpnia 2013 roku

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Piotrkowie Trybunalskim,

Wydział V w składzie:

Przewodniczący: SSO Mariola Mastalerz

Sędziowie: SSO Magdalena Marczyńska, SSO Beata Łapińska (spr.)

Protokolant: sekr.sądowy Anna Fijołek

po rozpoznaniu w dniu 29 sierpnia 2013 roku w Piotrkowie Trybunalskim

na rozprawie

sprawy z powództwa M. C.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej(...)Kopalnia (...)w R.

o odszkodowanie

na skutek apelacji powoda M. C.

od wyroku Sądu Rejonowego w Bełchatowie IV Wydziału Pracy

z dnia 24 lipca 2012r.

sygn. IV P 102/12

postanawia:

- 1. umorzyć postępowanie apelacyjne;*
- 2. nie obciążać powoda M. C. kosztami postępowania za instancję odwoławczą.*

Sygn. akt V Pa 158/12

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 24 lipca 2012 roku, wydanym w sprawie IV P 93/12, Sąd Rejonowy – Sąd Pracy w B. oddalił powództwo M. C. przeciwko (...) Spółka Akcyjna– (...)Kopalnia (...) o odszkodowanie z tytułu zaniżenia przez pracodawcę ilości należnych akcji co do kwoty 6.241,13 złotych i umorzył postępowanie w pozostałym zakresie. Powód nie został obciążony obowiązkiem zwrotu kosztów procesu na rzecz pozwanego.

Od powyższego wyroku wniósł apelację powód.

W odpowiedzi na apelację pełnomocnik pozwanego wniósł o jej oddalenie i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego za instancję odwoławczą według norm przepisanych.

Na rozprawie apelacyjnej w dniu 29 sierpnia 2013 roku pełnomocnik powoda cofnęła apelację i wniosła o nieobciążanie powoda kosztami procesu.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Oświadczenie pełnomocnika powoda w przedmiocie cofnięcia apelacji zostało poddane ocenie Sądu z punktu widzenia dyrektyw wpływających z art. 203 § 4 k.p.c. według kryteriów zgodności z prawem, zasadami współżycia społecznego oraz tego czy nie zmierza ono do obejścia prawa. Sąd ocenił także – zgodnie z art. 469 k.p.c. – czy złożone oświadczenie nie narusza słusznego interesu pracownika (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 4 lutego 2011 roku, I UK 366/10, LEX nr 794784).

W ocenie Sądu Okręgowego dokonana przez powoda czynność procesowa w postaci cofnięcia apelacji jest prawnie dopuszczalna i nie narusza żadnego z wyżej powołanych przepisów Kodeksu postępowania cywilnego. Skuteczne cofnięcie apelacji winno więc w przedmiotowej sprawie skutkować umorzeniem postępowania apelacyjnego.

Biorąc pod uwagę powyższe, Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych na podstawie art. 391 § 2 k.p.c., orzekł jak w punkcie „1” sentencji.

Rozstrzygnięcie w przedmiocie nieobciążania powoda kosztami zastępstwa procesowego za instancję odwoławczą znajduje natomiast uzasadnienie w treści art. 102 k.p.c. Wydając to rozstrzygnięcie Sąd Okręgowy uznał, że za szczególne okoliczności, o których mowa w powołanym przepisie można uznać w przedmiotowej sprawie zmianę linii orzeczniczej Sądu Najwyższego w zakresie stosowania okresu przedawnienia roszczeń z tytułu utraty prawa do nieodpłatnego nabycia akcji.

W judykaturze do niedawna prezentowany był bowiem pogląd, że roszczenia odszkodowawcze pracowników przeciwko pracodawcy (byłemu pracodawcy) oparte na przepisach prawa cywilnego, a więc mających zastosowanie w sprawach z zakresu prawa pracy na mocy art. 300 k.p., przedawniają się według reguł określonych w przepisach Kodeksu cywilnego (por. np. wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 5 maja 2009 roku, I PK 13/09, OSNP 2011, nr 1-2, poz. 4; z dnia 15 listopada 2007 roku, II PK 62/07, OSNP 2009, nr 1-2).

W maju i czerwcu 2012 roku zapadły na tle tożsamy stanów faktycznych odmienne wyroki Sądu Najwyższego, w których ten stanął na stanowisku, iż w zakresie przedawnienia do tego rodzaju roszczeń ma zastosowanie przepis art. 291 k.p (por. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 8 maja 2012 roku, I PK 211/11, LEX nr 1214327; z dnia 8 maja 2012 roku, I PK 213/11, LEX nr 1214328; z dnia 8 maja 2012 roku, I PK 226/11, LEX nr 1214329; z dnia 14 czerwca 2012 roku, I PK 225/11, LEX nr 1219496).

Ponieważ w orzecznictwie Sądu Najwyższego pojawiło się odmienne rozstrzygnięcie tego samego zagadnienia (por. wyroki z 8 maja 2012 roku, I PK 211/11, z dnia 8 maja 2012 roku, I PK 213/11, z dnia 8 maja 2012 roku, I PK 226/11 oraz z dnia 14 czerwca 2012 roku, I PK 225/11), mając na uwadze potrzebę wyjaśnienia przedstawionych wątpliwości prawnych, ich duże znaczenie dla praktyki oraz postulat zapewnienia jednolitości orzecznictwa w podobnych sprawach, Sąd Najwyższy postanowieniem z dnia 3 sierpnia 2012 roku wydanym w sprawie I PK 71/12 zwrócił się do Sądu Najwyższego o rozstrzygnięcie w składzie powiększonym zagadnienia prawnego: „czy roszczenie o odszkodowanie z tytułu utraty prawa do akcji ulega przedawnieniu na podstawie przepisu art. 291 k.p. czy też art. 118 k.c.

Dopiero w dniu 21 listopada 2012 roku w sprawie sygn. akt I PZP 1/12 zapadła uchwała 7 sędziów Sądu Najwyższego przesądzająca 3-letni okres przedawnienia roszczeń o odszkodowanie z tytułu utraty prawa do nieodpłatnego nabycia akcji.

W tej sytuacji należy stwierdzić, iż powód mógł być w dacie wnoszenia pozwu subiektywnie przekonany o zasadności swego roszczenia, co uzasadnia zastosowanie art. 102 k.p.c. (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 grudnia 1979 roku, III PR 78/79, OSP 1980/11/196).